

Prosociálnímu chování a altruismu se musíme učit. Celoživotně, vysvětluje psycholog

Ceskaskola.cz, 24. 12. 2018

Proč lidé činí dobro? Co z toho mají? Jaké uspokojení z tzv. prosociálního chování vyplývá a co víme o příčinách jeho nejvyšší formy altruismu? „Prosociální chování můžeme definovat záměrem prospět druhé osobě, svobodou volby pomáhajícího a orientací na prospěch druhých osob,“ uvedl v pořadu Leonardo Plus psycholog Zdeněk Mlčák z Katedry psychologie Ostravské univerzity.

Mlčák připomněl, že prosociální chování může být motivováno nejen altruisticky, ale i egoisticky. „Může to být směsice obou motivů.“ Altruismus je speciálním druhem prosociálního chování, který je velmi vzácný a patří k nejušlechtilejší formě chování člověka.

Prosociální chování nejdříve dostáváme od rodičů. „Pak se sami stáváme těmi, kdo jej šíří dál a poskytují druhým lidem, typicky v altruistické formě rodičovského chování... Pravdou je, že se tomuto chování musíme učit, a to celoživotně,“ říká Mlčák a dodává:

„Z nadhledu bych řekl, že člověk se rodí jako určitá egocentricky zaměřená bytost a postupem života dospívá, tedy aspoň někteří z nás, až k altruismu. Člověk překonává své sobectví, aby více dával druhým, a tím morální vývoj člověka vrcholí.“

Celý text a pořad ke stažení naleznete [zde](#)

Autor: Michal Komárek

Zdroj: <http://www.ceskaskola.cz/2018/12/prosocialnimu-chovani-altruismu-se.html>